

Verlag 46^e jota.

Het lijkt al weer heel lang geleden dat de jota 2003 gehouden werd, nu ik aan dit jota verslag ben begonnen.

Sint Nicolaas is weer in het land en buiten is het grijs regenachtig weer maar op mijn hobbykamertje is het lekker warm.

Maar goed ter zake, voorafgaande aan de jota gingen zoals gebruikelijk een aantal vergaderingen vooraf waarin in grote lijnen werd bepaald hoe dit jaar de jota er uit ging zien.

Als eerste kwam de mededeling dat iemand van de leiding het plan had opgevat om de vrijdag voor de jota in het huwelijk te treden.

Het gevolg was dat een groot aantal van de overige leiding die vrijdag avond naar de bruiloft ging, het geen betekende dat er op de vrijdagavond geen kinderen waren.

Zelf had ik ook nog een mededeling en wel dat Gert PA1VW ons team ging verlaten wat wij allen zeer betreurden te meer omdat Gert een graag geziene maar ook een zeer actieve deelnemer van de jota is.

Positieve kant van dit alles is dat Gert niet voor de jota verloren is gegaan want hij is naar een scouting groep gegaan waar slechts een zendamateer was en jota draaien met één zendamateer dat is eigenlijk niet te doen.

Vandaar dat onze Gert met veel jota ervaring een welkome aanwinst was.

Voor ons jota station bleven over Peter PA3GKO die gespecialiseerd is in het jotacrossen, Rob PE1PZP en mijn persoontje PA3DLX.

Een ander belangrijk punt is de mast, dit jaar wederom een ander model.

De keus was gevallen op het zandloper model, een schaalmodel werd hiervan getoond.

Het onderste gedeelte werd van 12 meter palen gemaakt en het bovenste gedeelte van 7 meter palen.

Boven in kwam een platform wat nodig was om de antennes te kunnen monteren.

Ook was de zandloper van een uitschuifmast voorzien wat de totale hoogte op zo'n 20 meter zou brengen.

Voor de scouting leden waren voor de zaterdag een aantal workshops bedacht die in groepsverband bezocht konden worden.

Zo werd er gedacht aan boot minipionieren en varen, verftechnieken, broodjes bakken en een sleutelhanger knopen.

Natuurlijk was er ook weer een zendstation aanwezig waar de scouts heen konden.



Op zaterdag 20 september vond de aftrap plaats en werd met de voorbereidingen voor het bouwen van de mast begonnen.

Zondag 21 september werd met de daadwerkelijke bouw begonnen.

Het feit dat veel van de mastbouwers op zaterdag werken en na een dag werken dan lekker uitgaan, hield in dat er laat op de zondagmiddag pas voldoende capaciteit aanwezig was om wat te kunnen doen.

Hierdoor is veel nuttige bouwtijd verloren gegaan temeer omdat het de weken voor de jota prachtig weer was.

En je zal altijd zien dat het de laatste week knudde weer is, dit jaar was hierop geen uitzondering.

Het was de bedoeling om ook dit jaar weer de masten een week voor de jota gereed te hebben compleet met antennes en dergelijke.

Maar u begrijpt al dat dit niet gelukt is.

Zelfs met de hulpmast voor het atv gebeuren zat het tegen.

We hadden dit jaar het plan opgevat om een vaste verbinding met het relais op het stadskantoor in Beverwijk te maken.

Vast opgesteld onder de rotor de schotel antenne's en dan boven de rotor de 13 cm antenne.

Zo gezegd zo gedaan een week van te voren is alles gemonteerd, maar bij het uittesten ging het verkeerd. Er was geen knap plaatje te ontvangen ook niet nadat de antennes diverse keren waren gedraaid, het wilde niet lukken.

Mast omlaag en mast omhoog, tot vervelens toe maar zonder resultaat.

Ik snapte er niets van, het vorige jaar hadden we vanaf de zelfde plek een prima plaatje.



Het was al laat geworden en we hadden besloten om woensdagavond verder te gaan.

Woensdagavond met frisse moed begonnen misschien was de richting toch niet goed, kompas en kaart erbij gehaald nog een keer proberen.

Weer niks misschien was er wel wat stuk, alles getest maar nee hoor het was allemaal prima in orde.

Zelfs nadat de vierkante mast van ronde halve schalen was voorzien om er voor te zorgen dat de schotel antenne's wat makkelijker uit te richten was wilde het nog niet lukken om een goed plaatje te ontvangen.

Zo af en toe kwam er wel wat binnen maar dat leek wel een reflectie te zijn.

Nadat de mast weer ontelbare keren omhoog en omlaag was gegaan zagen we het niet meer zitten, wat kon er nu aan de hand zijn?

Na enig krijgsberaad waren we tot de conclusie gekomen dat het enige verschil met vorig jaar was dat de schotel antenne's één meter lager gemonteerd waren.

Wat te doen was de vraag, de mast moet verlengt worden was het antwoord, maar ja dat doe je niet zomaar.

Laat dat maar aan ons over zeiden de scouts dat komt dik voor elkaar maak jij je nou maar geen zorgen en dat was nou precies wat ik wel deed.

Ook werd er over nagedacht om de mast wat makkelijker omhoog en omlaag te bewegen.

Hiervoor werden een paar beugels bedacht die op ongeveer de zelfde manier werken als een kitspuit.

Maar goed, de woensdagavond was alweer voorbij het zou nu op de vrijdagmorgen aankomen.

Vrijdagmorgen nadat eerst de hobbykamer was leeg gehaald en in de auto was gepropt ben ik richting scouting vertrokken met een gigantische knoop in mijn buik. Ik had geen goed gevoel over de gebeurtenissen omtrent het atv gebeuren, ik had het allemaal al gereed willen hebben.

Maar goed een nieuwe dag met nieuwe kansen, het verlengstuk van de mast zag er prima uit en het probleem van de vierkante mast was ook meteen aangepakt.

Nadat alles gemonteerd en aangesloten was ging de mast weer omhoog en met de speciale beugels ging dat een stuk makkelijker.

En ja hoor het leek er op dat er een stevig signaal binnen kwam, kunnen jullie de mast nog een stukje naar het zuiden draaien? Nee dat is het niet, nu naar het westen, we konden draaien wat we wilden wel een sterk signaal maar geen knap plaatje.

Laat de mast maar weer zakken dan ga ik de schotels ietsjes laten kantelen kijken wat dat oplevert.

Wederom niet het beoogde resultaat, ik snapte en niets van.

De scouts begonnen het zat te worden en ik eigenlijk ook wel een beetje, opeens viel mijn oog op de kanalenkiezer van de televisie, stond hij van de week ook op dit kanaal?

Nee dus, nadat het juiste kanaal was ingesteld hadden we dan eindelijk het zo fel begeerde ruisvrije plaatje.

Ik hoefde het nog net niet op een rennen te zetten maar ik heb wel wat krediet verspeeld bij de scouts hihi.

De knoop in mijn buik begon langzaam te verdwijnen, nu konden we de rest gaan opbouwen.

Daar hoef ik mij in het geheel niet druk om te maken de scout's weten zo langzamerhand wel hoe de overige antennes gemonteerd moeten worden.

Nu begon het allemaal weer te lopen en het jota station was laat in de middag gereed voor gebruik.

Na een relaxte avond waar de laatste testen werden gedaan waren we er echt helemaal klaar voor.

Inmiddels was ook Arthur PE1MUS onze rrsa gearriveerd, wij hadden hem uitgenodigd om dit jaar het inmelden van rayon A eens vanuit Uitgeest te doen.

Ook werd meteen de openingsuitzending door ons doorgegeven.

Dat het een goede locatie was om dit te doen bleek wel aan het aantal inmelders, zelfs uit andere rayons kwamen stations binnen, misschien is dit wel voor herhaling vatbaar.

De bruiloft gangers waren ook weer terug, dus konden we aan het jota gebeuren beginnen.

We hebben het niet al te laat gemaakt want er wachtte ons morgen nog een drukke dag.

Zaterdag 09.45 was het tijdstip waarop de scouts werden verwacht zij werden in groepen van 10 ingedeeld en om 10.00 uur ging het programma draaien.

In totaal liepen er 10 groepen door de Boogaerd en ook bij het zendstation waren er twee groepen gearriveerd.

De ene groep werd bij het atv gebeuren gezet en de andere bij de gewone zenders. Na een half uur werden de groepjes dan omgedraaid om er voor te zorgen dat alle



scouts aan hun trekken kwamen.

Het was bij de zenders weer het gebruikelijke recept geen verre verbindingen maar wel lange verbindingen en er werden weer vele spelletjes gedaan.

Dit ging dan door tot ongeveer 15.30 uur en tussen de middag was er gelegenheid om een broodje te eten.

Het is ons zendamateurs opgevallen de er een verschil in belangstelling bestaat bij

de jongens en meisjes scouts en wel het volgende.

De jongens waren bij de gewone zenders meer aan het woord dan de meisjes en de meisjes daar in tegen waren meer in het atv gebeuren geïnteresseerd.

Beide zendstations zijn de gehele morgen en middag continu in de lucht geweest.

Dat het atv gebeuren in populariteit wint konden we merken aan het aantal atv stations die we gewerkt hebben.

Waar onder twee nieuwe stations nl. PB5DX/J uit IJmuiden en PE1OGX/J uit

Beverwijk met beide stations hebben we verbinding gehad.

Helaas had het station in IJmuiden niet zo goede ontvangst waardoor onze call niet zo goed te lezen was. Wij hadden zo af en toe best wel een redelijk plaatje van ze.

Doordat we slechts met twee zendamateurs waren en dus constant bezig zijn geweest, heb ik geen gelegenheid gehad om bij de diverse workshops te gaan kijken.

Het enige wat ik gemerkt heb is dat het piepschuim wat bij het boot minipionieren gebruikt werd zich langzaam maar zeker door de Boogaerd begon te verspreiden.

Zelfs in de lokalen waar de zenders stonden opgesteld kwamen we het piepschuim tegen.

En naarmate de dag vorderde er scouts met gekleurde vingers bij de set kwamen, ik hoefde niet te raden bij welke workshop ze geweest waren.

Wel heb ik diverse werkstukjes gezien die gaandeweg de dag gemaakt zijn en dat zag er heel leuk uit.



En natuurlijk de verhalen van de scouts bijvoorbeeld dat een heel simpel bootje best wel snel kan zijn.

Zaterdagmiddag 15.30 uur gingen de kinderen weer naar huis, inmiddels was het programma voor de avond al gestart.

In de keuken was het een drukte van belang want het mobiele equipe moest gevoederd worden zodat zij op tijd konden vertrekken.

Rond een uur of zes zaten we zelf aan de warme hap, op het menu stond net als vorig jaar boerenkool met worst.

Na deze heerlijk maaltijd was er nog heel even tijd om uit te buiken.

Voor de avond werden de taken verdeeld en ieder nam zijn positie in.

Ook in het zendstation was er veel activiteit onder andere zorgen dat we verbinding hielden met het mobiele equipe.

Dit doen we middels packet radio een methode die ons goed bevalt, je kunt nl een vraag stellen als ze op dat moment net met een opdracht bezig zijn.

Zodra ze dan weer bij de auto terug zijn kunnen ze het bericht lezen je zou kunnen zeggen dat packet een voorloper van sms is.

Natuurlijk werden hier ook de vragen ontvangen en de gecodeerde antwoorden gegeven.

Bij sommige vragen werden vraagtekens gezet omdat er op sommige vragen meerdere antwoorden mogelijk waren.

Dat de organiserende scouting groep wat steekjes had laten vallen bleek wel uit de vraag over een limonade siroop.

Men wilde weten hoeveel calorieën in zo'n flesje van een bepaald merk zat.

Wat bij ons de vraag opriep: "van welke smaak"

Het bleek namelijk dat er bij de verschillende smaken ook verschillende calorieën hoorden.

Hierop werd eerst afwijzend gereageerd maar later werd er toch een smaak genoemd.

Voor ons gevoel hadden we best wel veel vragen goed beantwoordt en we verwachtte een hoge score.



Aan de apparatuur heeft het niet gelegen dat wordt elk jaar uitgebreider, voor de registratie van de vragen was er een ministudio opgezet met een taperecorder.

Nadat de vragen op band waren gezet werd deze weer afgeluisterd en in de computer gezet en uitgeprint.

Deze computer hing aan een netwerk zodat in het crisis centrum mee gekeken kon worden. Ook de inzet van de scouts was optimaal.

De uitslag werd al snel bekend gemaakt en de spanning steeg naarmate de ontknoping dichterbij kwam. Helaas was de eerste plaats niet voor ons weggelegd wij moesten het met een derde plaats doen.

Toch niet gek als je bedenkt dat we al jaren bij de eerste vijf zitten, maar neem van mij aan volgend jaar worden we eerste, de jotacross machine begint steeds beter te lopen.

Ondanks dat we maar derde waren geworden hadden we er toch wel een tevreden gevoel over.

Nadat het mobiele equipe weer thuis was gekomen zijn we zoals gebruikelijk aan de saté gegaan die dit jaar niet op houtskool werd geroosterd maar op een elektrische variant wat ook prima ging.

We hadden voor na de jotacross nog een afspraak gemaakt met een scouting groep uit Heiloo maar ik denk dat die al naar bed waren toen we bij de zenders kwamen. Het grillen van saté neemt meer tijd in beslag dan ik dacht, volgend jaar maar eens kijken of dit anders te regelen is.

Het is zo langzamerhand algemeen bekend dat het meestal wel laat wordt dit jaar was hierop geen uitzondering.

Daarom zondagmorgen maar eens wat langer uitgeslapen.

Tot zover dit verslag er is natuurlijk nog veel meer te vertellen maar dan wordt het helemaal zo'n lang verhaal.

Nu wil ik jullie natuurlijk niet nieuwsgierig maken maar ik weet al wat voor een mast er volgend jaar gebouwd gaat worden.

Tot de volgende jota PA3DLX/J.